

Hugo Bouter

Zoals het was in de dagen van Noach

“Lamech leefde honderdtweeëntachtig jaar, en verwekte een zoon. En hij gaf hem de naam Noach, en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is”.

Genesis 5:28-29

Seth, de plaatsvervanger van Abel

In Genesis 4 en 5 zien wij twee verschillende mensenfamilies: de kinderen van het licht en die van de duisternis. Abel, die gedood werd door zijn broer Kaïn, is een beeld van Christus als de *Gestorvene*, maar Seth vormt een beeld van Christus als de *Opgestane*. Seth nam de plaats in van de gestorven Abel; zijn naam betekent ook ‘plaatsvervanger’ (zie Gen. 4:25). Hij werd het nieuwe familiehoofd van de kinderen van het licht, het nageslacht van de vrouw. Kaïn daarentegen vertegenwoordigt de linie van de duisternis, het nageslacht van de slang.

De twee families van Genesis 4 en 5, het goddeloze geslacht van Kaïn en het godvrezende nageslacht van Seth, waren fundamenteel verschillend. Daarom corresponderen deze hoofdstukken met het werk van de eerste scheppingsdag, toen God scheiding maakte tussen het licht en de duisternis, tussen dag en nacht (Gen. 1:3-5). Het contrast tussen de beide broers, Kaïn en Abel, leefde voort in deze families. Kaïns nakomelingen stonden tegenover die van Seth, de vervanger van Abel. Zo staan de kinderen van de wereld tegenover de kinderen van God, die beeldrdraggers mogen zijn van de opgestane Heere. Spiegelen wij ons aan het

Hoofd van onze familie? Dan zullen wij de kenmerken vertonen die in Genesis 4 en 5 worden geschetst van de zonen van het licht.

De nakomelingen van Seth

In het nageslacht van Seth treffen wij gelovigen aan die een goed voorbeeld voor ons vormen:

- (1) Mensen zoals *Enos* (d.i. 'sterfelijk'), die in het besef van eigen geringheid en vergankelijkheid de naam van de *HEERE* aanroepen (Gen. 4:26; Ps. 8:5; 144:3).
- (2) Kinderen van het licht zoals *Enoch* (d.i. 'ingewijd', of 'leraar'), die met God wandelen en daardoor inzicht ontvangen in Gods plannen en gedachten – zelfs tot in de verre toekomst (Gen. 5:22-24; Hebr. 11:5; Jud:14-15).
- (3) Zonen van de dag zoals *Noach* (dat betekent waarschijnlijk: 'troost'), die evenals hij genade vinden in Gods ogen en dan als de boodschappers van een nieuwe dag troost brengen op een aarde die nog rust onder de vloek. Zoals we lezen in Genesis: *'Toen Lamech honderd tweeëntachtig jaar geleefd had, verwekte hij een zoon en gaf hem de naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over de moeitevolle arbeid van onze handen op deze aardbodem, die de HEERE vervloekt heeft'* (Gen. 5:28-29; 6:8; vgl. Hebr. 11:7; 1 Petr. 3:19-22; 2 Petr. 2:5; 3:5-6).

Beelden van de eindtijd

Noach, die een prediker van de gerechtigheid was (2 Petr. 2:5), werd door God bewaard in de ark toen Hij de zondvloed bracht over een goddeloze wereld. De tijd van Noach vóór de vloed wordt door Christus Zelf vergeleken met de tijd vlak vóór Zijn wederkomst op aarde (Matt. 24:37-39). Deze periode is een beeld van de eindtijd, die voorafgaat aan de terugkeer van de Zoon des mensen. Zijn komst zal onverwachts plaatsvinden en een vernietigend oordeel over de goddelozen brengen.

De ongerechtigheid op aarde zal dan opnieuw een hoogtepunt hebben bereikt, zodat het oordeel niet langer kan uitblijven. De zondvloed spreekt van de vloed van Gods toorn, die straks de aarde zal overstromen tijdens de Grote Verdrukking. Het eindoordeel over de tegenwoordige hemelen en de aarde zal overigens niet door middel van *water* worden uitgevoerd, maar door *vuur* (2 Petr. 3:7).

De 'hemelvaart' van Henoeh, die het refrein '(...) en hij stierf' in Genesis 5 onderbreekt, is een beeld van de komende hemelvaart van de gelovigen. Evenals Henoeh vóór het oordeel van de zondvloed werd weggenomen van de aarde, zal de gemeente vóór de oordelen van de Grote Verdrukking worden weggenomen en Christus tegemoet gaan in de lucht (1 Thess. 4:15-18; Openb. 3:10). Noach daarentegen werd gespaard door het oordeel heen dat de aarde verdelgde. In dit opzicht is hij dan ook een type van het overblijfsel van Israël, dat door de oordelen van de Grote Verdrukking zal worden heen geloodst en veilig de nieuwe aarde van het Vrederijk zal betreden.

Het nageslacht van Kain

In schrill contrast met de zonen van het licht staan de nakomelingen van Kain, de mens zónder God, die de grondlegger werd van een cultuur zónder God. Ver van het aangezicht van de Heere probeerde Kain toch een veilige plek op aarde te vinden. Hij werd de eerste stedenbouwer en hij gaf de stad die hij bouwde de naam van zijn zoon *Henoeh* (Gen. 4:17). *Nimrod* (dat betekent: 'rebel') werd de tweede stedenbouwer en hij voerde de mensheid aan in openlijke opstand tegen God (Gen. 10:10-12).

Maar *Abraham* is het lichtende voorbeeld dat wij voor ogen mogen houden. Abraham werd in deze wereld zonder God een pelgrim, die zich op weg begaf naar een *betere* stad en een *beter* vaderland. Want hij verwachtte de stad die fundamenteen heeft en hij verlangde naar een beter, dat is een *hemels* vaderland. Van de hemelse stad is God zowel de *Ontwerper* als de *Bouwmeester* (Hebr. 11:10).

Overigens bleef ook de mens zonder God niet verstoken van Gods goedheid. Dat is ook nu nog zo, want God laat nog steeds Zijn zon opgaan over bozen en goeden; en Hij laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Matt. 5:45). Hij vult de harten van de mensen met voedsel en vreugde (Hand. 14:17). Maar ondanks de bewijzen van Gods goedheid leidde de weg van Kain steeds verder van zijn Maker vandaan. Zijn zoon Henoeh zal bepaald niet zijn ingewijd in *Gods* gedachten, zoals dat later wel het geval was met zijn naamgenoot – de zevende van Adam af in de linie van Seth (Jud.:14). Kains nakomelingen toonden zich weliswaar creatief, maar zij gebruikten hun smeedkunst voor het maken van wapens en hun toonkunst voor het vervaardigen van een wraaklied! De lijn van Kain mondde uit in het brute geweld van Lamech (Gen. 4:23-24).

De slechtheid van de mens

In Genesis 6 zien wij de totale verwording van deze cultuur zonder God. De slechtheid van de mens werd alsmaar groter en de aarde was vol verderf en geweld. Na de val wandelde de mens bij het licht van zijn geweten, dat hem in staat stelde goed en kwaad te onderscheiden. Maar het kwaad werd niet direct gestraft en dat leidde tot totale normloosheid en wetteloosheid. Nadat God lang geduld had ge oefend, greep Hij in en maakte Hij aan deze situatie een einde door middel van de zondvloed. Pas *na* de vloed volgde de instelling van menselijke overheden om het kwaad – en dan met name het geweld, het bloedvergieten – te bestraffen (Gen. 9:5-6).

Zeer waarschijnlijk zien wij in deze vreselijke tijd vóór de vloed ook demonische invloeden aan het werk. Wij lezen in Genesis 6:1-4 over verbintenissen tussen de zonen van God en de dochters van de mensen. En het is aannemelijk om bij de ‘zonen van God’ te denken aan gevallen engelen, die hun oorspronkelijke staat hadden prijsgegeven (vgl. Job 1 en 2; 2 Petr. 2:4; Jud.:6). *Na* de zondvloed, die een radicaal einde maakte aan deze onwettige verbintenissen, kregen de occulte invloeden een ander karakter door de invoering van de afgodendienst – die niets anders is dan het dienen en vereren van demonen (Deut. 32:17; Joz. 24:2; 1 Kor. 10:20). Abraham werd geroepen uit een wereld waarin de afgoderij gemeengoed was geworden, om de stamvader te worden van een volk dat helemaal voor de *HEERE* zou zijn afgezonderd.

Maar de bijzondere ontplooiing van de activiteit van de boze vóór de vloed bevestigt de parallel tussen die periode en de tijd die voorafgaat aan de wederkomst van Christus. Want die tijd zal het stempel dragen van een ongekende werking van de satan (Matt. 24:11, 15, 24; 2 Thess. 2:3vv.; Openb. 13). De mensen zullen de leugen geloven. Laten wij dus waakzaam zijn en wandelen als kinderen van het licht. God heeft ons niet bestemd tot toorn – Zijn oordelen komen over een goddeloze wereld – maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons is gestorven, opdat wij *samen met Hem* zouden leven (1 Thess. 5:4vv.).